

שמוש בכלי שלא נטבל במקום שאין מקוה

1. תלמוד בבלי מסכת ביצה דף יז עמוד ב – דף יח עמוד א

דכולי עלמא מיהת כלי בשבת לא, מאי טעמא? . . . רבא אמר: מפני שנראה כמתקן כלי.

2. מרדכי מסכת ביצה פרק יום טוב רמז תרעז

מי ששכח ולא הטביל כלי מע"ש ומעיו"ט יתן הכלי לעובד כוכבים במתנה ויחזור וישאלנו ממנו וה"ל כשואל מן העובד כוכבים דאמר פ"ה דמס' ע"ז דא"צ טבילה:

3. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף עה עמוד ב

אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה: לא שנו אלא בלקוחין וכמעשה שהיה, אבל שאולין לא.

4. תוספות מסכת עבודה זרה דף עה עמוד ב

אבל שאולין לא - אומר רבינו שמואל ישראל ששאל כלי מישראל חבירו שקנה מעובד כוכבים צריך טבילה כיון שבא לידי חיוב טבילה ביד ישראל ראשון.

5. שולחן ערוך יורה דעה הלכות הכשר וטבילת כלים סימן קכ

סעיף טז

אם שכח ולא הטביל כלי מערב שבת או מערב יום טוב, כט <יח> יתננו לעובד כוכבים במתנה (טו) ואחר כך ישאלנו ממנו ומותר להשתמש בו. הגה: וכן יעשה אפילו בחול, במקום שאין לו מקוה (ב"י). מ] ואם עבר והשתמש בכלי בלא טבילה, לא נאסר מה שנשתמש בו, ויטבלנו עוד. (טור והפוסקים).

6. ט"ז יורה דעה סימן קכ

(יח) יתננו לעובד כוכבים במתנה כו'. - נ"ל דהאי תיקונא אינו אלא לפי שעה דהיינו לאותו שבת או בחול כל זמן שאין לו מקוה אבל לאחר השבת או שיזדמן לו מקוה כיון שישתקע עולמית ביד ישראל ודאי הוי כלקוח בידו ולא עדיף ממשכן עובד כוכבים ביד ישראל ודעתו לשקוע דצריך טבילה ותו דגבי טלי' שאולה מצינו ג"כ שפטורה מציצית כל ל' יום ואח"כ חייב דנראה כשלו ע"כ ה"נ נראה דצריך טבילה אחר שאפשר לו לטבול אפי' בברכה אבל כיון שאין זה מפורש בפוסקים יש לזהר שיטביל כלי אחר עמו משום חשש ספק ברכה:

7. הלכות קטנות למרדכי (מנחות) פרק התכלת רמז תתקמד

שאם נפסק לאיש חוט של תלית בשבת שאסור ללבושו עד שיתקן אותו שאם לובשו עובר בעשה דיש לו ד' כנפות והשיב ר"י דליתיה כדמוכח בשמעתין דאע"ג דאיפסיק בכרמלית דרבנן (*לא הוי) [*מצאתי הגי' במ"י והוי שרי] שרי משום כבוד הבריות דלא דחינן אלא לאו דלא תסור לכן נראה לר"י דמ"ע דציצית אינו אלא להטיל בו ציצית כשילבשו ולא אמר הכתוב בלשון לא תלבש בגד שיש לו ד' כנפים בלא ציצית דאז ודאי היה הדין עמו אלא מ"ע גרידא להטיל בו ציצית ומכל מקום אין הטלית אסור ללבוש וגם אין עובר כיון שאין עתה יכול להטיל בו שהוא שבת ובחול ודאי עובר כל שעה שלובשו בעשה דהטל בו ציצית וכן במזוזה ומעקה ותדע דאטו (*במזוזה) [*בלא מזוזה] יאסר ליכנס בבית אלא בעמוד ועשה קאי ותו לא ע"כ לשון תוס' ועוד גרס' שם.